

som det ærede Medlem meget vel ved, helt andre Forhold. Der aabnede sig netop ved Forhandlingsvenlighed fra alle Sider, ogsaa fra vor Side paa et vigtigt Punkt, nemlig Spørgsmaalet om Nævninger, en Mulighed for at naa til en overensstemmende Beslutning af begge Rigsdagens Ting. Naar denne Mulighed ikke blev til Virkelighed, ved det ærede Medlem meget godt, hvad Grunden var dertil, det var hele den politiske Situation. Det var den bekendte Strejke i Landstinget i Anledning af et helt andet Spørgsmaal, Landstingets Opløsning, og den Situation, vi derved kom ud i, og kort efter udbrød Verdenskrigen. I den første Rigsdagssamling under denne Krig havde vort Parti ganske vist ikke haft noget imod at faa Sagen taget op, tværtimod, men der var fra saa mange Hold, ogsaa fra Regeringens Side, finansielle Betæneligheder, og af Venstre var der ingen, der opponerede imod at lade Sagen hvile i den Samling. Det ærede Medlem har altsaa ikke Ret i, at Sagen er blevet forsinket ved den Fremgangsmaade, som Justitsministeren, støttet i hvert Fald af Radikale og Socialdemokrater, men for øvrigt ogsaa delvis af Venstre, navnlig af det ærede Medlem, brugte i den Samling.

Jeg nævnede dette Ord: finansielle Betæneligheder. Det glæder mig i høj Grad, at Venstres Ordfører (Emil Petersen) ikke stærkt fremdrog denne Side af Sagen. Jeg synes ogsaa, at Slutningen af det ærede Medlems Tale varslede godt for Sagens Fremme. Det ærede Medlem mente, at hvad en Retsreform koster, maa vi betale, og det synes ogsaa jeg er en given Ting. Men fra anden Side vil man vel fremdrage dette Spørgsmaal. Vi har jo faaet et nyt Parti her i Landet, „Det konservative Folkeparti“. Vi Socialdemokrater er nu Landets ældste Parti. Socialdemokratiet har snart 50 Aar paa Bagen, og jeg tror, det er godt for et Parti at være et gammelt, solidt, grundmuret Parti, det falder da ikke saa nemt. Det Parti, der har haft en saadan langsom og solid Vækst, maa have en stor Fremtid for sig. Efter Socialdemokratiet følger i Alder Det radikale Venstre. Venstre er det næstyingste Parti, og det yngste Parti er det, som nu hedder Det

konservative Folkeparti. Dette skal efter den udsendte Kundgørelse omfatte hele det gamle Højre, alle de Frikonservative og saa en Fløj af Venstre. Hvor denne Fløj af Venstre findes, ved jeg ikke, men det andet gaar jeg ud fra er rigtigt, at altsaa det nye Parti omfatter hele Højre, altsaa ogsaa alle Højres i denne Sal værende Medlemmer, dernæst Højre i det andet Ting og de Frikonservative. Navnlig dette sidste lægger jeg i denne Sammenhæng nogen Vægt paa.

Det nye Parti har udsendt et Program, hvori det med Hensyn til Retsreformen hedder: Gennemførelse af en god Retsreform, naar de finansielle Forhold tillader det, og hurtigst Afhjælpning af de alvorligste Mangler ved den kriminelle Retspleje. Dette Programpunkt glæder mig. Hvis det er alvorligt ment, tror jeg, det vil hjælpe til Sagens Fremme, thi det er noget nyt, at det Parti, der i gamle Dage hed Højre, og navnlig det Parti, der hed de Frikonservative, og som nu altsaa er sammensmeltede i det konservative Folkeparti, har sat den store Retsreform paa sit Program. De Frikonservative har som bekendt i mange Aar været Modstandere af den store Retsreform, nu er de altsaa gaaet over til den. Og saa vidt jeg har lagt Mærke til, er dette Punkt et af de faa Punkter i Programmet, hvortil der ikke er hæftet en Forklaring, som bortforklarer, hvad der staar i Programmet. Dette er saa meget glædeligere, som Forklaringen her ligesom i Katekismen er det vigtigste. Men jeg har forgæves ledt efter en Forklaring, og det glæder mig, at jeg ikke har kunnet finde nogen. Dette Punkt staar uforklaret og ubortforklaret. Det konservative Folkeparti ønsker altsaa en god Retsreform, og det fremgaar af Sammenhængen, at det er den store Retsreform. Og det maa ogsaa erkendes, at det daværende Højres Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), arbejdede meget godt, dygtigt og velvilligt med paa Sagen, sidste Gang vi havde den til Behandling her i Salen.

Men der stilles altsaa en Betingelse, og denne er: naar de finansielle Forhold tillader det. Nu glædede det mig at høre,